

Dáme barvy dohromady“ anebo pohled zevnitř

Elena Visloguzova

Ve dnech 13.-19. srpna 2012 se uskutečnil výjimečný týden známý pod názvem Prague Pride. Hlavním cílem festivalu bylo pomoci pochopit způsob života sexuálních menšin a dále poukázat na to, co je v dnešním světě trápí a po čem touží.

Rok od roku se zvyšuje počet obyvatel České republiky, kteří si uvědomují, jak je důležité porozumět lidem s odlišnou sexuální orientací. Právě proto se díky aktivnímu zájmu naprosto různorodých skupin obyvatel podařilo zorganizovat týdenní festival Prague Pride. Na programu festivalu byly debaty o neslyšících gayích, dokumenty o životě gayů, umělecká představení, setkání politických stran, které se přály vyjádřit na téma práv LGTB komunity (LGTB = zkratka označující lesby, gaye, bisexuály a transgender osoby), dále diskuze podnikatelů za účelem výměny názorů a zkušeností o gayích uvnitř businessu. Nabytý program byl doprovázen velkým počtem zábavních akcí a večírků, takže každý si přišel na své.

V rámci letošního, v pořadí již druhého ročníku, festivalu Prague Pride proběhl tzv. Business Forum 2.0, které organizovala společnost IBM. Sešlo se na něm přibližně 50 podnikatelů, kteří spolu rozebírali možnosti vytvoření přátelštějšího prostředí pro členy LGTB komunity v pracovním kolektivu. "Jde nám především o to, aby se pracovník nemusel ve firmě skrývat, byl spokojený s atmosférou podniku a neopouštěl nás z důvodu své sexuální orientace", zněl jeden z argumentů přednesený na fóru. Na fóru vystoupili také představitelé České spořitelny, kteří se s účastníky podělili o své zkušenosti s nově zavedeným programem na podporu žen uvnitř banky. Tento program je prvním krokem k zajištění všeobecné spokojenosti zaměstnanců.

Festival Prague Pride samozřejmě vyvrcholil průvodem, na kterém se sešli aktivisté za práva LGTB, tj. gayové a lesbičky, jejich přátelé, návštěvníci ze zahraničí a další lidé, které přilákala slavnostní atmosféra tohoto svátku tolerance.

Prezident hnutí Prague Pride Czeslaw Walek se vyjádřil k průvodům v různých státech velmi přesně: „Obecně, čím více na západ, tím více se festival podobá karnevalu. Čím více na východ, tím více se z toho stává osvěčující neboli vzdělávací akce“.

Během průvodu bylo možné zaznamenat mezinárodní charakter festivalu a velkou etnickou různorodost účastníků. V průvodu jsme potkali několik imigrantů, žijících delší dobu v Česku, kterých jsme se zeptali, proč se průvodu účastní a jak si tu cítí.

Marina, 25 let, Ruska, heterosexuální: Šla jsem do průvodu, protože mám hodně kamarádů gayů. Chtěla jsem je podpořit v jejich snaze obdržet stejná práva jako mají heterosexuální občané. Například si myslím, že děti z dětského domova mají nárok být vychovávány rodiči. Gay páry jsou podle mě výborným řešením tohoto problému. Dnes se setkáváme s tím, že místo toho, aby dítě mělo dva tatínky, zůstává osamocené v dětském domově. Homosexuální orientace není ani trochu horší než ta naše. Mnohem horší následky způsobí na duši dítěte heterosexuální úchyl, který dostane dítě do péče jenom proto, že se narodil se „správnou“ sexuální orientací. Cítím se v průvodu naprosto fajn. Je tu příjemné prostředí a velká legrace.

Jeffrey, 47 let, Malajsie, gay: Jsem gay, a proto jsem tady. Snažím se ukázat ostatním heterosexuálním lidem, že je nás hodně, a proto nelze naše práva přehlížet. Ve skutečnosti jsme si rovní. Jediné, co se mi tu vůbec nelíbí, jsou gayové oblečení do karnevalových kostýmů. Pak si kvůli nim ostatní myslí, že všichni gayové jsou takoví, což není vůbec pravda. Třeba mně je 47 let a pracuji v mezinárodní firmě. Nikdy by mě nenapadlo obléci se do peří. Rozumím, že se tak kluci baví, ale měli by přemýšlet o tom, jak to ovlivní vnímání LGTB veřejností.

Cristine, 32 let, Bulharka, lesbička: Přišla jsem se ukázat a aktivně podpořit ostatní lesbičky, aby se necítily samy a nemyslely si, že jsou divné. Spousta lidí si například myslí, že jsem lesbička, protože jsem si nenašla chlapa. Ale to není vůbec pravda. Chtěla bych, aby lidé kolem mě pochopili, že jsem taková, protože jiná být nemůžu. A že je to naprosto v pořádku. Chtěla bych, aby se se mnou lidé bavili a nespátkovali na mé orientaci nic divného. Také bych chtěla, aby se mě přestali bát. Jinak mě velmi těší, že tady vidím obyčejné rodiny s dětmi, které nás přišly podpořit. Konečně snad lidé začínají chápat, že jsme normální a nevadí jim společně se s námi bavit. Další věcí, ke které bych se přála vyjádřit, je to, že být gay ovlivňuje nejenom můj soukromý život, ale také sociální chování a životní hodnoty. Právě proto to není

jenom moje soukromá věc. Ráda bych tak účastí v průvodu šířila do podvědomí lidí, kdo vlastně jsem.

Oleh, 33 let, Ukrajinec, gay: Přišel jsem do průvodu, abych podpořil gaye z jiných států, kde mít odlišnou sexuální orientaci není zatím „normální“. Je to pro mě důležité, protože jsem se narodil na Ukrajině a vím, jaká je tam situace. Nemůžu říct, že se tady dnes cítím nějak zvlášť šťastný. Spíše svou účast v průvodu chápu jako svou vnitřní povinnost.

Gabriel, 26 let, Španěl, heterosexuální: Je to veselá akce. Mám tady několik kamarádů, které jsou gayové. Tak jsem je přišel podpořit. Hlásím se k tomu, že v lásce si jsou všichni rovni. Proto nevidím žádný důvod, proč omezovat LGTB členy ve vyjadřování svých citů. Když už my, heterosexuální lidé, můžeme vyjadřovat své city, tak by to právo měl mít každý. Je tu hodně lidí. Všichni jsou tu velmi přátelští. Zpíváme spolu a tančíme. Mně se to tu líbí!